EVPATORIVM

Gdermenig.

NOMINA.

AVDDVBIE Euphrasiæ herbæ nomen à g
macopolis deprauatum est, cum olim ἄνφρασ
oculos, quorum caliginem discutit, delecte
ni nostri pulchrè alludentes Augentrost/ h
pellant. Nonnulli hac quoque ratione moti ophthal
nant. Officinę, ut ferè in omnibus alijs herbis, corruptã
siam uocant. Etsi autem herba hæc græco & eleganti
men de ea, quod sciam, apud ueteres Græcos & Latin
nium, Galenũ, adde etiam recentiores, Aëtium, Paulu
reperitur. Cum uerò appellatio ipsa græcam testetur o
glosso ueterum mutuata & desumpta esse. Vt enim h
mi lætitiam parit, atqueadeò ἄνφρόσυνον dictum est, ita
& delectat, ἄνφροσύνη appellari cœpit. Quam subinde u
ximus, deprauantes, in Euphrasiam uerterunt.

FORMA.

Herba est parua, palmę unius longitudine, Hyssopo
foliȷs exiguis, per ambitum serratis, floscułis albicanti
Nec obstat quod Hermolaus, immensæ eruditionis ui
octauo sui Corollariȷ, luteolos esse dicit: is enim ad par
xit, quæ lutea esse euidenter apparet. Certè si flores E
res, neque prorsus luteos, neque in uniuersum etiam c
tribus enim coloribus, nempe purpureo, candido & lu
maculati sunt. Quum uerò potior florum pars candic
B ut fermè omnes herbã hanc depingentes, albos illi assi
hos candicantes dicere placuit.

LOCVS.

Nascitur in apricis collibus, & pratis ferè omnibus.

TEMPVS.

Inter autumni initia magna copia erumpit.

TEMPERAMENTV

Quas particulatim facultates obtinet, abundè do
herbam.

VIRES.

Vtuntur ea ad oculorum caligines & suffusiones, u
no decocta. Memoriam etiam oculorumq; aciem reda
albo pota, mirificè roborat, amissamq; reparat.

X